

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 3

Svibanj - Lipanj 2020

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid by
The Dawn Bible Students Association,
USA, \$12 per year.*

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle
Almirante Brown 684, Monte

Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Iznad Anđela 2

Međunarodne Biblijske Studije

Izabrani Božji Sluga 15

Uskrsli Spasitelj 17

Uništeni neprijatelj 19

Bog pravednosti 21

Obećanja 23

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

MAY / JUNE 2020

First issue published December 2013

Printed in USA

Iznad Anđela

*„Postade toliko moćniji od anđela koliko je uzvišenije
nego oni baštinió ime.“
— Hebrejima 1: 4 —*

Kroz povijest čovječanstva dolazilo je do mnogih pogrešnih presuda zbog nepromišljenosti i predrasuda onih kojima je posao bio suditi i kažnjavati optužene prekršitelje zakona. U većini slučajeva ta nesretna iskustva su rijetko objavljivana, a uskoro su zaboravljena od svih osim od pojedinaca kojih su se izravno ticala. Drugačije je, međutim, bilo u slučaju čovjeka iz Galileje koji je bio obješen na križu dok nije umro—ne zato što je prekršio bilo koji zakon svoga vremena, već zbog vjerskih predrasuda i netolerancije. Ovo je uistinu bila izopačena pravda, ali bilo je suđeno da označi prekretnicu u čovjekovoj povijesti i uvede posve novi koncept religije na zemlji. U ovo doba godine, kada se mnogi prisjećaju događaja prije dvadesetak stoljeća, mi također mislimo na njihov vječni značaj u Božjem planu.

Postojala je nekolicina onih koji nisu izgubili vjeru u Isusa kad je svjetina plakala zbog njegove smrti. Među njima je bila i Marija Magdalena. Otišla je do groba svog voljenog Učitelja rano ujutro nakon nedjelje i otkrila da je prazan. Obavijestila je Petra i Ivana koji su došli do groba i potvrdili njeno otkriće. Vratili su se svojim kućama, ali Marija je ostala. Tada je ugledala dva

anđela u bijelom na uzglavlju i podnožju mjesta gdje je ležalo Isusovo tijelo.—Ivan 20: 1-12

Marija je gorko plakala, a u odgovoru na pitanja koja su joj postavili ti s neba poslani neznanci objasnila je da je tijelo njenog Gospodara odneseno i da ne zna gdje bi ga našla. Izvan grobnice joj je prišao drugi stranac koji je također želio znati uzrok njezine nevolje. Mislila je da je taj čovjek vrtlar, i pretpostavljajući da je otkako je Isus umro cijelo vrijeme bio u blizini, mislila je da će joj znati reći tko je odnio tijelo i kuda je odneseno, stoga ga je upitala.—vss. 14, 15

Taj stranac, koji se pojavio kao vrtlar, uistinu je znao što je s Isusovim tijelom, jer je on sam bio uskrsli Gospodin! Tonom glasa i načinom govora koji joj je bio poznat i kojim je u više navrata nedvojbeno uzburkao njenu dušu, rekao joj je: "Marijo!" (vs. 16) Nije ličio na Isusa i nije bio odjeven onako kako je Isus obično bio. Međutim, to je bio Isusov glas i Marija je uvidjela da više nije mrtav. Iako je bila uvjerena da je vidjela Isusa, ujedno je shvatila i to da je sada drugačiji.

Kasnije, uskrsli se Isus pridružio dvojici svojih učenika koji su hodali prema Emausu i s njima razgovarao. Nisu ga prepoznali dok im se za večerom nije zahvalio. Opet je to očigledno bio ton njegova glasa i poznati način izražavanja zahvalnosti i lomljenja kruha zbog čega su znali da je njihov gost Učitelj. (Luka 24: 13-32) Drugom se prilikom pojavio u gornjoj sobi u kojoj su se savjetovali njegovi apostoli. Zaključali su vrata zbog straha od Židova, ali Isus se pojavio u sobi. Ovaj put se pojavio tako da su ga prepoznali vidjevši ga.—Ivan 20: 19, 20

Marija je vidjela "vrtlara". Dvojica učenika vidjela su i razgovarala sa "strancem". Apostoli u gornjoj

sobi vidjeli su Učitelja kako se pojavio u prijašnjem obličju. Kasnije ga je skupina vidjela na obali jezera i pomislila da je ribar. Isus je bio s njima četrdeset dana nakon uskrsnuća, ali vidjeli su ga samo u nekoliko navrata. (Djela apostolska 1: 1-3; 1.Korinćanima 15: 3-7) Uistinu je bio raznolik, do te mjere da su oni koji su ga vidjeli bili zbunjeni i smeteni razmišljajući o načinu kako bi uslijed ovih okolnosti i dalje mogli biti njegovi učenici.

SVA MOĆ DANA JE NJEMU

Nakon što je Isus uskrsnuo od mrtvih, objavio je učenicima da mu je dana "sva vlast na nebu i na zemlji". (Matej 28: 18) Ako s vjerom to prihvatimo kao činjeničnu izjavu, nema prepreke našem vjerovanju da onaj tko posjeduje takvu moć može doći i otići kao vjetar, i otkriti se ljudskim očima na bilo koji način koji je odabrao—kao vrtlar, kao stranac, u zaključanoj sobi ili kraj obale jezera. Isus se, došavši na Zemlju umrijeti za rasu prokletih grijehom, ponizio i postao čovjekom "malo manji od anđela." Sad je bio nagrađen za svoju vjernost i bio je uzvišeni Isus, duhovno biće, postao je "toliko moćniji od anđela."—Hebrejima 2: 9; 1: 4

Čovječanstvo odaje počast svojim herojima i nagrađuje one koji riskiraju smrt kako bi spasili druge ili koristili drugima. Tu postoji pravedno načelo, ono koje svoje podrijetlo vuče od Stvoritelja. Tako je počastvovao Isusa zbog njegove vjernosti. Nagradio je svog Sina slavom, čašću i besmrtnošću. Uzvisio ga je iznad anđela i darovao mu ime nad svakim imenom. (Filipljanima 2: 9, 10) Onaj čija je mudrost i moć djelovala da stvori svemir, sada je upotrijebio tu snagu da podigne Isusa iz

mrtvih i da mu prirodu visoko iznad svih ostalih tvorevina—božansku prirodu.

Sam čovjek uspio je osloboditi beskonačno mali dio atomske i nuklearne energije koju je stvorio Bog, ali to čini s rizikom počinjenja međunarodnog (samo)ubojstva. Bog, koji je stvorio tu energiju i koji je stoga nadmoćan nad njom, djelovao je na mrtvog Isusa koji je, iako je umro za grijeha svijeta, ipak bio nepravedno ubijen. Bog ga je vratio u život i uzvisio ga sebi zdesna dajući mu svu snagu na nebu i na zemlji. Prema tome osjećamo strahopoštovanje! Je li ikakvo čudo da božansko djelovanje poput ovog ima tako dubok utjecaj na kretanje svijeta? Doista, izravno korištenje božanske moći od strane Stvoritelja za podizanje Sina kojemu će podariti vlastitu besmrtnu prirodu označavalo je početak novog doba - kršćanskog doba!

KRŠĆANSKO DOBA NIJE UVIJEK “KRŠĆANSKO”

Ne bismo trebali i dalje vjerovati u bilo kakve zablude o kršćanskom dobu. Od vremena Isusova uskrsnuća u ime kršćanstva dogodilo se mnogo stvari koje nisu bile kršćanske i o kojima se ne govori u Bibliji. Nije bilo kršćansko da jedan narod ide u rat protiv drugog u ime Kristovo. Križarski su ratovi bili nečasni i nekršćanski. Sveta inkvizicija nije bila kršćanska, već je bila produkt neljudske vjerske netolerancije i bila je jedna od najgrešnijih od svih praksi srednjeg vijeka.

Progon milijuna među raznim etničkim skupinama i nacionalnostima nije bio kršćanski. Isto tako, sijanje straha o vječnoj muci zbog neobraćanja potpuno je nekršćansko. Sve je to, kao i mnoga druga uvjerenja i prakse, rezultat nepismene tradicije i praznovjerja, prenošenih s jedne generacije na drugu. To

što su nekada vjerovali i radili u ime Kristovo zbunilo je istinska načela kršćanstva milijuna ljudi.

It is this obscured conception of Christianity that has caused so many now to lose faith in the Bible. The enlightenment of our day is causing many thinking minds to realize that a religious system which has promoted such practices and beliefs is one that the world would be better off without. Thus, we should not be surprised if such a conclusion is reached by the unbiased, unprejudiced, thoughtful person. Upravo je to pomračeno shvaćanje kršćanstva uzrokovalo gubitak vjere u Bibliju. Prosvjetljenje današnjice tjera mnoge mislioce da pomisle kako je vjerski sustav koji promiče takve prakse i uvjerenja onaj bez kojeg bi svijet mogao biti bolji. Stoga se ne bismo trebali čuditi ako do takvog zaključka dođe objektivna, nepristrana, misaona osoba. Međutim, skriveni dragulji istine mogu se naći u Bibliji ako će ozbiljni tragač za istinom odbaciti praznovjerja i tradicije koji su ih sakrili od pogleda i tražiti ih. U svjetlu današnjih događaja ove istine odražavaju zrake svjetlosti od nebeskog Boga koje probijaju mrak i otkrivaju preostale korake ka ljudskoj sudbini mira i vječnog života smišljenog za čovječanstvo od Stvoritelja.

JE LI KRŠĆANSTVO ZAKAZALO?

Ovisno o tome u kojoj su mjeri moralna i etička Kristova učenja prakticirana, svijet se mijenjao i bio lošiji ili bolji. U to ne može biti nikakve sumnje. S druge strane, neuspjeh naroda i pojedinaca da provode kršćanska načela u svim međusobnim odnosima ne znači da je kršćanstvo zakazalo. Jer, iako se ovo možda čini čudnim, Isus nije naredio svojim sljedbenicima da

tijekom ovog kršćanskog doba svijet preobrate na njegov način života. U mjeri u kojoj je svijet postao boljim pod utjecajem njegovih učenja u životima onih koji su bili njegovi pravi sljedbenici, on je do sada bio usputni proizvod istinske kršćanske vjere i djela.

Isus je naložio svojim sljedbenicima da idu cijelim svijetom i propovijedaju "evanđelje Kraljevstva", i da tako čine "po svem svijetu." (Matej 24: 14; Luka 24: 47) Nisu bili ograničeni na jedan narod, već su trebali ići cijelim svijetom. Pripadnici bilo kojeg naroda koji su vjerovali i posvetili se Kristovu djelu bili bi prihvaćeni kao njegovi učenici. Nije se očekivalo da će svaki pojedinac iz svakog naroda postati učenikom. Za svijet u cjelini, onaj koji je čuo poruku trebao je po prirodi biti samo "svjedok" ili svjedočiti. Umjesto da se tim naporom sav svijet preobraća, Sveto pismo objašnjava da je svrha bila samo "uzeti" iz svijeta "ljude zbog njegova imena."—Djela apostolska 15: 14-17

U Novom zavjetu se mnogo govori o pozivanju i razvoju ovog staleža, a mnogo je toga pogrešno shvaćeno. Daje se obećanje da će oni koji pate i umru s Isusom živjeti i kraljevati s njim. Da će dijeliti njegovu slavu i sjesti na njegovo prijestolje. Isus je obećao da će im pripremiti mjesto i da će "ponovno doći" i uzeti ih k sebi. (Rimljanima 8: 17; 2.Timoteju 2: 11, 12; Ivan 14: 2, 3) Sva ta čudesna obećanja znače da je nada istinskih Kristovih učenika tijekom ovog kršćanskog doba dijeliti božansku prirodu i slavu koju je Otac dao Isusu kao nagradu za njegovu vjernost. Stoga, apostol govori o tome kao o "nebeskom pozivu."—Hebrejima 3: 1

Božji odabir takvih - temeljen na prihvaćanju i odanosti Evanđelju koje su Isusovi učenici propovijedali - bio je njegov plan za ovo doba. Počelo je na

Pedesetnicu. Tamo se nevidljiva Božja snaga, Duh Sveti, spustila na učenike koji su čekali, prosvjetljujući njihov um i dajući im snagu govora kako bi objavili istinu o Božjim ciljevima. Odziv prvog dana bio je golem, ali entuzijazam vjernika bio je popraćen progonom od strane netrpeljivaca i onih s predrasudama. Bitka između svjetla i tame ustrajala je i borba se nastavila sve do danas. Štoviše, istina i oni koji su u nju vjerovali najčešće su bili na onoj strani koja se činila gubitničkom.

Tako je bilo i s Isusom, koji je, iako "svjetlost svijeta", bio razapet. Rekao je svojim učenicima da i oni trebaju biti "svjetlost svijeta." (Ivan 8: 12; Matej 5: 14) Iako su mu dopustili da svijetli što jače, to je bio samo bljesak u svijetu tame i grijeha. Nositelji svjetlosti bili su ismijani, izopćeni, progonjeni, pa čak i ubijani. Isus je to predvidio govoreći: "U svijetu imate muku, ali hrabri budite—ja sam pobijedio svijet!" (Ivan 16: 33) Njegovi sljedbenici također su pobijedili, ne pobjedom svijeta niti vladanjem nad njim preko građanskih zakona, nego nadvladavanjem duha sebičnosti u njihovim srcima i, poput Isusa, polaganjem svojih života kao žrtve kako bi drugi mogli biti blagoslovljeni.

Doista se može činiti da su pravi sljedbenici Kristova evanđelja uvijek bili, doslovno ili figurativno, na vješalima za smaknuće. No bio je to zapravo jedan oltar—Božji žrtvenik. Njegov je narod, poput Isusa, svoju ljubav prema njegovim putevima i načelima dokazivao vjernošću u žrtvi. Oni su pokazali svoju nesebičnost, predanost pravednosti i sklad s božanskim načelima pravde i ljubavi. Ljubili su svoje neprijatelje kao što im je Bog naložio preko Isusa. Ukratko, stekli su uvjete za povezanost s uzvišenim Isusom u budućem djelu obnove čovječanstva za život na zemlji.

OBNOVITI ČOVJEČANSTVO

To je, dakle, Božje djelo za njegov narod tijekom kršćanskog doba. U njemu vidimo daljnju manifestaciju božanske mudrosti i milosrđa. Pavao govori o kršćanima kao o "Božjim suradnicima". (1.Korinćanima 3: 9) Sigurno da Stvoritelju, uz njegovu beskonačnu mudrost i snagu, ne treba pomoć, posebno vrlo ograničena pomoć koju bi mu mogli pružiti nesavršeni, umirući ljudi. Međutim, on je to tako uredio i za to mora postojati razlog. Jedno od imena upotrebljenih za Isusa u njegovom odnosu prema Bogu i čovječanstvu je ime Posrednik. (1.Timoteju 2: 5) Njegovi sljedbenici kršćanskog doba nazvani su poslanicima pomirenja. (2. Korinćanima 5: 18-20) Oni će sudjelovati u budućem Isusovu posredničkom radu koji će pomiriti otuđeni svijet s Bogom. Dakle, pala rasa imat će zastupnike među onima koji će pomoći Gospodinu u pripremi puta za njihov povratak u Božju milost i u život.

Rekli smo da su obećanja koja se odnose na poziv i izbor Isusovih učenika tijekom sadašnjeg doba pogrešno shvaćena. Iz tih istih obećanja izvedena je pogrešna doktrina da Stvoritelj nikada nije odredio da čovjek ostane ljudsko biće i da je njegovo ljudsko postojanje samo prva razina u njegovom životu; da je smrt samo prolaz u sljedeću razinu, koja treba biti duhovna ili nebeska. Mišljenje je da svi koji prihvate Krista kao svog Spasitelja prije nego što umru kao ljudsko biće, odlaze u nebo. Oni koji ne odu, tvrdi se, odlaze na mjesto vječne muke i tamo trpe cijelu vječnost, bez mogućnosti oslobađanja.

Zbog ovog nesporazuma previdjela se prava sudbina ljudskog roda. Malo je tko primijetio mnoga

Božja obećanja da će mrtve uskrsnuti za život na zemlji i pružiti priliku svakom pojedincu da se ponovno pomiri s Bogom, kako bi na zemlji živjeli zauvijek. Sveto pismo jasno govori da je Bog "oblikovao i saznao zemlju, koji ju je učvrstio i nije je stvorio pustu, već ju je uobličio za obitavanje." "Zemlju dade sinovima čovječjim." (Izaija 45: 18; Psalmi 115: 16) Božanski plan odabira pozvane klase kršćanskog doba jest da bi oni, u nebeskoj slavi s Kristom, uzvišeni visoko nad anđelima i kneževinama i vlastima, trebali zajedno s njim biti izvor oživljujućih blagoslova za cijelo čovječanstvo. Dakle, Božja konačna kreacija za većinu čovječanstva je da oni žive ovdje na zemlji - dom posebno kreiran i stvoren za njih - i uživaju u vječnim blagoslovima života koji su im posebno i osobno namijenjeni.

Malena jezgra učenika koja je slijedila Isusa od mjesta do mjesta cijelom Judejom primjereno se divila silnim čudima koja je činio. Na svoju je zapovijed imao snagu Božjeg Svetog Duha, koju je mogao upotrijebiti na više načina da pomogne ljudima. Učenici su sa strahopoštovanjem promatrali te stvari, a nedvojbeno još i više, kad im je jednom prilikom Isus rekao: "Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; i veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu."—Ivan 14: 12

Još u doba prije Krista, Bog je očitovao svoju prisutnost narodu Izraela preko Šatora sastanka i njegovih obreda. Na njihov Dan pomirenja, kako je zabilježeno u 16. poglavlju Levitskog zakonika, krv junca i jarca odnesena je u Prebivalište Šatora sastanka i poskropljena po Pomirilištu i ispred njega. Presveto Prebivalište je bilo simbol prisutnosti Boga i da je Isusova krv stvarno učinila ljudima ono što je krv junca činila simbolično i slikovito. Pavao kaže da krv "bikova i

jaraca" koja se prinosila svake godine ne može uistinu odnijeti grijeha, ali žrtvovanje Isusa Krista, učinjeno samo jednom, predstavljalo je "žrtvu za grijeha jednom zauvijek."—Hebrejima 10: 4, 10-12

Ne mislimo da je Isus nosio sa sobom svoju ljudsku krv na nebo i doslovno škropio njome sjedalo milosrđa odnosno sjedalo Božje. Ova ilustracija iz Svetoga pisma namijenjena je samo da prenese našim ograničenim umovima to da je Isusova žrtva bila ugodna i prihvatljiva njegovom Ocu i da je po povratku na nebeske dvore nakon završetka njegove zemaljske službe bio pripremljen put za još jednu etapu Božjeg plana za obnovu izgubljenog svijeta.

BLAGDAN DUHOVA

Na dan Pedesetnice, blagdan Duhova, Petar je objasnio kako je Isus bio uskrsnut od mrtvih i visoko uzvišen, i, dodao je, "izliven kako ga i sami gledate i slušate," referirajući se na čudesno očitovanje Božje moći, Duha Svetoga, koji je u to vrijeme sišao na učenike koji su čekali. (Djela apostolska 2: 33) Ovdje je Božji narod povezan sa njegovom moći na način na koji to nikada prije nije uspostavljeno. To im je prosvijetlilo um kako bi shvatili nešto od one sjajne nade koja je bila podastarta pred njih u Evanđelju. To im je davalo snagu i hrabrost da podnose patnju koju su im nanijeli Božji neprijatelji. To je bio znak moći kojom će se odhrvati kada, s Isusom, kasnije budu izvršavali ona "veća djela" koja je obećao kao rezultat svog odlaska k Ocu.

Kasnije je Petar govorio o pravim Isusovim učenicima: "Time smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima postanete zajedničari božanske naravi." (2.Petrova 1: 4) Isus je bio uzvišen u božansku

prirodu—Božju prirodu—i sada je "izrazita slika" Oca. (Hebrejima 1: 3) Ivan nadalje objavljuje: "Bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest." (1.Ivanova 3: 2) Sve je to posve izvan našeg poimanja. Međutim, koliko god da smo shvatili tu misao, ne treba također čuditi spoznaja da ako je društvo nesavršenih, umirućih ljudskih bića uzvišeno iznad svih ostalih stvorenja dobilo samu Božju prirodu i sudjeluje u njegovoj slavi, tada nije iznenađujuće što je prije svega bilo bitno da Isus ode svome Ocu, i, kako Pavao to kaže, "pojavi se pred licem Božjim za nas."—Hebrejima 9: 24

Isus je omogućio da se Božje djelo ovog doba započne, kako i jest, na Duhove. To se djelo nastavilo, uglavnom nezapaženo i svijetu nepoznato. Njegovi su domašaji toliko dalekosežni, a opseg toliko velik da nije čudo da ga se može pogrešno shvatiti i pogrešno predstaviti. Jezik i obećanja Biblije izvučeni su iz svog konteksta i dobili su pogrešna i nerazumna značenja. Lažna djela, u ime Krista, počinjena su i utvrđena pogrešnim razumijevanjem božanskog plana. U međuvremenu, sve stvorenje Božje uzdisalo je i mučilo se zajedno u boli, čekajući "objavljenje Božijih sinova"—to jest, nesvjesno čekajući da se završi djelo ovog vijeka, kada će svi oni koji su pozvani da budu sinovi Božji i zajednički nasljednici s Isusom biti uzvišeni da žive i kraljuju s njim u kraljevstvu blagoslova koje je blizu.—Rimljanima 8: 19-22; Otkrivenje 20: 4, 6

"DODI KRALJEVSTVO TVOJE... NA ZEMLJI"

Kada koristimo riječ "kraljevstvo", koristimo riječ koja je u Bibliji vrlo istaknuta. Isus je svoje sljedbenike naučio moliti: "Dođi kraljevstvo tvoje! Budi

volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!" (Matej 6: 10) Uistinu, Stvoriteljeva volja treba biti ostvarena "na zemlji", i zbog toga se silno radujemo. Izraz "kraljevstvo" podrazumijeva vladanje, odnosno upravljanje. U ovom slučaju to znači božansko upravljanje ljudima. Isus će biti vladar u Božjem kraljevstvu. S njim će biti povezani njegovi vjerni sljedbenici, koji su umrli žrtvujući se kao što je i on umro. Ti će moćni vladari biti ljudima nevidljivi, kao što je i Bog nevidljiv. Ne smijemo, međutim, pretpostaviti da će ovo kraljevstvo biti neodređeno i nejasno—vladanje koje se sastoji samo od ideologije koju narod može prihvatiti ili odbaciti po svojoj volji.

Kristovo će kraljevstvo imati svoje ljudske predstavnike i učitelje. Sveto pismo nam govori tko će oni biti. Na primjer, Petar je rekao da David nije uzašao na nebo. (Djela apostolska 2: 34) Isus je također rekao da nijedan čovjek nije uzašao na nebo. (Ivan 3: 13) Drugom prilikom je Isus rekao da među rođenima od žene nije nitko veći od Ivana Krstitelja, ali ipak je i najmanji u kraljevstvu nebeskom bio veći od Ivana. (Matej 11: 11) Sva ova izvješća odnose se na pojedince koji su služili Bogu prije kršćanske ere. Oni otkrivaju da, za razliku od Božjih slugu tijekom ovog doba, ovim "drevnim zaslužnicima" nije dana nebeska nada.

Psalmist o njima govori kao "očevima" u Izraelu, a obećanje je da će od njih postati "knezovi na svoj zemlji." (Psalmi 45: 16) Isus upućuje na njih—Abraham, Izak, Jakov i proroci—i nagovješta da će, kada njegovo kraljevstvo zavlada na zemlji, oni biti njegovi priznati predstavnici. (Luka 13: 28) Ovdje ponovno vidimo kako će Božja moć djelovati na podizanje mrtvih i postaviti ove dobro osposobljene

muškarce i žene kao zemaljske predstavnike duhovnog Krista.

Bog je obećao da će intervenirati u mračnim i zloslutnim uvjetima koji trenutno vladaju čovječanstvom pomoću Kristova kraljevstva, za koje su se mnogi molili dvije tisuće godina. Već je upotrijebio svoju moć da uzvisi Isusa daleko iznad anđela, a sljedbenicima Učitelja suđeno je da s njim dijele tu slavu. Božanska snaga uskoro će se ponovno upotrijebiti za povratak drevnih zaslužnika punini života na zemlji, a ti činitelji, izabrani od posrnule rase, zajedno će raditi—jedno na nebu i jedno na zemlji—tisuću godina kako bi ponovno uspostavila božanska načela u srcima čovječanstva. Tako će svi voljni i poslušni zadobiti blagoslove života i mira, i zauvijek će prebivati na zemlji, čovjekovu vječnom domu.

Izabrani Božji Sluga

***Ključni redak: „Evo
Sluge mojega koga
podupirem, mog
izabranika,
miljenika duše
moje. Na njega sam
svoga duha izlio da
donosi pravo
narodima.“
Izaija 42: 1***

***Izabrani tekst:
Izaija 42: 1-9***

Naš ključni stih proročka je referenca na Isusa Krista, jedinorođenog Sina Božjega. On je Očev posrednik preko kojeg treba postići božanski plan za blagoslov ljudske obitelji dok se ne ostvari obećano kraljevstvo pravednosti. — Matej 12: 15-21

Tijekom svoje zemaljske službe Isus je pokazao krotkost i poniznost kao Božji sluga. (Izaija 42: 2) Time je pružio poruku nade i suosjećanja podjarmljenim običnim ljudima u Izraelu koji su patili pod jarmom rimskog ugnjetavanja. "On ne lomi napuknutu trsku niti gasi stijenj što tinja. Vjerno on donosi pravdu, ne sustaje i ne malakše dok na zemlji ne uspostavi pravo. Otoci žude za njegovim naukom"—vss. 3, 4

Krist je vjerno položio svoj život kao žrtvu za sve. (1. Timoteju 2: 4-6) Tako smo uvjereni da će Božji plan spasenja pružiti priliku svakom članu ljudske obitelji da ostvari život prema odredbama Novog saveza. "Ja, JAHVE, u pravdi te pozvah, čvrsto te za ruku uzeh; oblikovah te i postavih te za savez narodu i svjetlost

pucima, da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnje iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami."—Izaija 42: 6, 7

Savršena priroda sluge opisana u ovoj lekciji nije bila shvaćena neko vrijeme sve do Kristove smrti i uskrsnuća. Apostol Pavao prepoznaje sljedbenike začete posvećenim duhom Isusa kao "njegove suradnike" koji nas opominju da ne bismo trebali uzalud primiti Božju milost. (2. Korinćanima 6: 1) Dovršenje Kristova tijela kao zajedničkog žrtvovanja mora se dogoditi prije nego što obećani zemaljski blagoslovi dođu u Izrael i cijelo čovječanstvo.

Takva vjerojatnost trebala bi potaknuti svakog od nas na vjernost na našem putu. Trebala bi nas svakodnevno motivirati da težimo svetosti kako bismo mogli biti sudionici slavnog djela pomaganja u vraćanju čovječanstva u onaj skladan odnos s Nebeskim Ocem koji je postojao u Edenskom vrtu prije Adamova neposluha. (Djela apostolska 3: 20, 21)

Postupak uklanjanja prošlih grijeha i bezakonja iz ljudske obitelji bit će postupno djelo u kojem će božanski zakon biti vraćen u srca onih koji žele steći Božju naklonost. Taj će proces nastati kroz pridržavanje načela pravednosti koje će se provoditi kada Sotona bude vezan za tisuću godina i više ne bude mogao zavoditi narod.—Otkrivenje 20: 1-3

Dični ishod ovog plana pomirenja čovječanstva s Bogom rezultirat će potpunim iskorjenjivanjem zla i uspostavom mira, sklada i savršenih uvjeta za vječno uživanje svih koji bez zadrške vole Stvoritelja. (Otkrivenje 20: 10-15; 21: 4-6) Kako će to biti divno kad sljedeća inteligentna bića izraze sljedeće osjećaje: "Hvalit ću te, Gospode, Bože moj, svim srcem svojim, slavit ću ime tvoje dovijeka."—Psalmi 86: 12

Uskrsli Spasitelj

Ključni redak: „*Ako se samo u ovom životu u Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi. Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!*“
1.Korinćanima 15: 19, 20

Izabrani tekst:
1.Korinćanima 15: 1-8, 12-23

Apostol Pavao objavio je kršćanskim vjernicima da je Božji plan spasenja ljudske obitelji utemeljen na Isusovoj smrti i uskrsnuću. Razumijevanje i prihvaćanje ova dva elementa bitno je za sve grešnike koji će u konačnici ostvariti budući život, bilo na nebu ili ovdje na zemlji u vrijeme Božjeg kraljevstva.—

1.Korinćanima 15: 1,2

“Doista, predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za grijehе naše po Pismima; bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima; ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici. Potom se ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina zajedno; većina ih još i sada živi, a neki usnuše.”—vss. 3-6

"Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni." (vs. 8) Ove riječi podsjećaju nas na to da Pavao nije bio Kristov učenik za vrijeme zemaljske službe našeg Gospodina. Ustvari, iako poznat kao Savao iz Tarza, bio je ogorčeni neprijatelj onih koji su slijedili Isusa. Pa ipak, čak i dok je progonio te vjernike, Pavao je primio nebesku viziju uskrslog Krista i od tada je postao gorljivi sluga Božji. (Djela apostolska 9: 1-17) Budući da je bilo potrebno da svi apostoli budu svjedoci Isusova

uskrснуća, Pavao je mogao dati osobno svjedočanstvo da je i on vidio uskrsllog Gospodina, iako na čudesan način, "uhvativši djelomičnu svjetlost" Kristove slavne osobnosti.

Pavlova poruka braći u Korintu bila je snažna i logična. Naglasio je važnost vjerovanja u stvarnost Isusova uskrснуća, jer bez uvažavanja ove nauke, ne bi bilo osnove za buduću nadu u život. Naš ključni stih nadalje naglašava beskorisnost našeg života samo za sada ograničeno razdoblje postojanja koje će u konačnici završiti smrću, kao što je pokazalo iskustvo čovječanstva. Umjesto toga, ohrabreni smo da tražimo uzvišenu mogućnost da budemo dio klase poznate kao "prvina" koja će se ujediniti s Kristom kako bi pomogla čovječanstvu vratiti se savršenstvu.

Nebeski Otac osmislio je plan otkupljenja prije postanka svijeta za obnovu ljudske obitelji od prokletstva grijeha i smrti. Njegov jedini rođeni Sin došao je na zemlju kao čovjek Isus kako bi osigurao cijenu otkupnine koja je potrebna da se to postigne. Kroz svoju vjernost, postao je prvi od klase "prvine" koji je zaspao u smrti i sada je uzvišen snagom i božanskom slavom. Vjerni sljedbenici Učitelja tijekom ovog evanđeoskog doba pomoći će u pomirenju čovječanstva s Bogom kad budu vraćeni iz groba u nadolazeće kraljevstvo pravednosti.—1.Korinćanima 15: 15-23

Svakako, svi će zauvijek hvaliti i častiti Stvoritelja svemira zbog njegovih osobina mudrosti, pravde, ljubavi i moći. Svi će, također, pohvaliti njegovog ljubljenog Sina, Krista Isusa, koji je pobijedio grijeh i smrt. Doista možemo potvrditi: "Uskrсну!"—Matej 28: 6

Uništeni neprijatelj

Ključni redak: „I toga drugoga dana, dok se pilo vino, reče kralj Esteri: Koja ti je molba, kraljice Estero? Bit će ti udovoljena! Koja je tvoja želja? Ako je i pola kraljevstva, bit će ti!“
Estera 7: 2

Izabrani tekstovi:
Estera 7: 1-10

Ova lekcija opisuje borbe židovskih prognanika u Perziji za vrijeme vladavine kralja Ahasvera. Pod božanskom providnošću i jedinstvenim splotom okolnosti, Estera, židovska djevica, postala je kraljicom. Potom je korištena kao instrument oslobađanja od ubojitih namjera Hamana, koji je planirao istrijebiti njezin narod, iako u to vrijeme nije znao za njezino podrijetlo.

Naš ključni stih opisuje kraljevo zadovoljstvo što je prisustvovao gozbi koju mu je Estera priredila i njegovu naknadnu ponudu da ispuni bilo koji zahtjev koji bi poželjela kao potvrdu njegove zahvalnosti prema njenom gostoprimstvu.

"Kraljica Estera odgovori: Ako sam, kralju, našla milost u tvojim očima i ako ti je s voljom, neka mi se u ime molbe pokloni život, a u ime želje moj narod! Jer smo ja i narod moj predani za zator, klanje, uništenje. Da smo predani u roblje, šutjela bih jer nevolja ne bi bila štetna po kralja."—Estera 7: 3, 4

Odgovarajući na kraljev upit o tome tko bi se usudio počiniti takav čin nad njezinim narodom, Estera je otkrila istinu o Hamanu jer on nije bio vjeran sluga,

više ga je zanimala njegova slava i status. Kad je Ahasver bijesno ustao i ušao u vrt palače da razmisli o tome, Haman je pao pred ležaj kojeg je Estera koristila za gozbu i počeo moliti za svoj život. Kad se kralj vratio i ugledao prizor, u gnjevu je naredio da objese Hamana.—vss. 5-10

Jedna važna lekcija iz ove pripovijesti je ona o vjeri u Boga. Kao članovima kuće služnika, položaj Izraela kasnije će postati povoljnijim putem Božje providnosti. (Hebrejima 3: 5) Židovski narod koji je ovom prilikom bio pošteđen istrebljenja, usprkos velikim nedaćama u njihovim životima kroz stoljeća, od Boga je sačuvan kao narod. Nisu bili uništeni, kako je planirao Haman.

Posvećeni Kristovi sljedbenici prepoznati su kao članovi kuće sinova. (vs. 6) Bez obzira na to kakve ćemo poteškoće imati u životu, one služe u svrhu kušanja naše vjere. (1.Petrova 1: 7) Sveto pismo potvrđuje da ako smo poslušni načelima Nebeskog Oca, možemo biti sigurni da će ishod biti veličanstven. Kao što je istaknuto u ovom dragocjenom obećanju, "Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač?... Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem."—Rimljanima 8: 35, 38, 39

Bog pravednosti

Ključni redak: „Jer ja, JAHVE, ljubim pravdu, a mrzim grabež nepravedni. Vjerno ću ih nagraditi i sklopiti s njima savez vječni.“ Izaija 61: 8

Izabrani tekstovi: Izaija 61: 8-11; 62: 1-3

Tijekom starozavjetnih vremena, Židovi su imali jedinstven odnos s Bogom koji im je bio osobito naklonjen prije njihova odbijanja Isusa kao svog Spasitelja. Bog im je rekao: "Među svim plemenima zemaljskim samo vas poznah."—Amos 3: 2

Prorok Izaija predviđao je Kristovu zemaljsku službu koja uključuje Izrael. (Izaija 61: 1, 2) Tijekom prvog dolaska našeg Gospoda, čitajući u sinagogi, predstavio se kao ispunjenje Izaijinog proročanstva. "Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje. Tada savi svitak, vrati ga poslužitelju i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u njega. On im progovori: Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima."—Luka 4: 18-21

Poruka našeg Gospodina bila je upućena onim poniznim Židovima koji su shvatili svoje neriješeno stanje, koji su bili spremni prihvatiti ga kao Mesiju i željeli su postati sudionicima nebeske faze obećanog kraljevstva pravednosti. Reakcija mnogih koji su čuli

Isusove riječi bila je nevjera, ali i neprijateljstvo. Neki su ga željeli ubiti, ali njegovo vrijeme umiranja još nije došlo, a on je vješto prošao pored njih i otišao na drugo mjesto.—vss. 28-30

Kao posrednik između Jahve i Izraela, Mojsije je otkrio Božju pravednost i njegovu riječ dajući im Zakon. "Ja sam vas, eto, poučio o zakonima i uredbama, kako mi je Jahve, Bog moj, naredio da ih vršite u zemlji u koju idete da je zaposjednete. Držite ih i vršite: to će u očima narodâ biti vaša mudrost i vaša razboritost. Kad oni čuju za sve ove zakone, reći će: 'Samo je jedan narod mudar i pametan, a to je ovaj veliki narod.' Jer koji je to narod tako velik da bi mu bogovi bili tako blizu kao što je JAHVE, Bog naš, nama kad god ga zazovemo? Koji je to narod tako velik da bi imao zakone i uredbe pravedne kao što je sav ovaj Zakon koji vam ja danas iznosim?"—5.Mojsijeva 4: 5-8

Naš ključni stih aludira na Božje nezadovoljstvo izraelskom zlobom u tome što mu prinose žrtve od pokvarenih životinja, umjesto pružanja onog najboljeg iz stada. Tako je Gospod prikazao svojevoljni put svog izabranog naroda kao "grabež nepravedni."

Prethodna lekcija trebala bi biti duboko usađena u srca i umove svih Kristovih posvećenih sljedbenika. U današnje doba, mi ćemo biti vjerni u izvršavanju povjerenog nam propovijedanja radosne vijesti o spasenju i jasno ćemo pokazati svetost na našem putu. Čineći to, možemo se nadati promicanju "vječnog saveza" koji će rezultirati blagoslovom cijele ljudske obitelji kada se na zemlji uspostavi Božja vladavina pravednosti.

OBEĆANJA

“Hajde, narode moj, uđi u sobe i vrata za sobom zatvori. Sakrij se časkom dok jarost ne prođe.”

Izaija 26: 20

“Dogodit će se na kraju danÄa: Gora Doma Jahvina bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova.

K njoj će se stjecat svi narodi, nagnut će mnoga plemena i reći: "Hajde, uziđimo na goru Jahvinu, u Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučit' svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim. Jer će sa Siona Zakon izaći, riječ Jahvina iz Jeruzalema."

On će upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac moćnim narodima. Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati.

Svaki će mirno živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta Jahve nad Vojskama."

Miheju 4: 1-4